

Nagypéntek

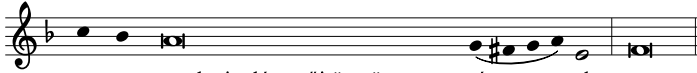
Királyi imaórák

1. imaóra

Prokimen, 4. hang

Hiábavalóságot szólt a szí-ve, go-nosz mondanivalót gyűj-tött ősz-sze ma-gá-nak,

go-nosz mondanivalót gyűjtött össze ma-gá - nak,

Vers: Boldog, aki észreveszi a szegényt és a nyomorultat.

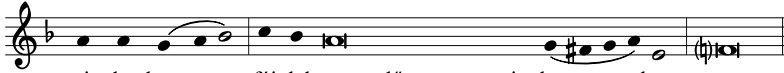
(40. zsoltár)

3. imaóra

Prokimen, 4. hang

Mert én az ostorozásra is kész va-gyok, és fáj-dalmam előt-tem van

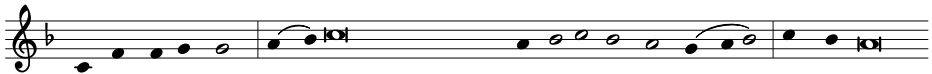
min-den-kor, fáj-dal-mam előttem van min-den - kor.

Vers: Uram, ne feddj meg engem felindulásodban!

(37. zsoltár)

6. imaóra

Prokimen, 4. hang

U-ram, mi U-runk, mily csodálatos a te ne-ved az e-gész föl-dön, mily cso-dálatos

a te neved az egész föl - dön!

Vers: Mert nagyszerűséged magasztosabb az egeknél!

(8. zsoltár)

9. imaóra

Prokimen, 4. hang

Így szólt szí-vé-ben az esz-te-len: „Nincs Is - ten!„

Vers: Nincs, aki jót cselekedjék, egyetlen egy sincs.

(13. zsoltár)

Alkonyati zsolozsma

Enyhe világossága...

I. prokimen, 4. hang

El - osztották maguk között ruhái-mat, és köntösöm -re sor-sot ve-tet-tek,

kön-tő-sömbre sorsot ve-tet - tek.

Vers: Istenem, én Istenem, tekints reám, miért hagyta el engem?

II. prokimen, 4. hang

Szállj perbe, Uram, a - zok - kal, a - kik per - le - ked - nek ve - lem,

a-kik perlekednek ve - lem!

Vers: Ragadj fegyvert és pajzsot, és kelj föl, hogy megsegíts!

(34. zsoltár)

III. prókimen, 6. hang

Mély gö-dör-be tet-tek en-gem, ső-tét-ség-be és a halál árnyé-ká - ba,
ső-tét-ség-be és a halál ár-nyé-ká - ba.

Vers: Uram, üdvözítő Istenem, éjjel-nappal hozzád kiáltottam.

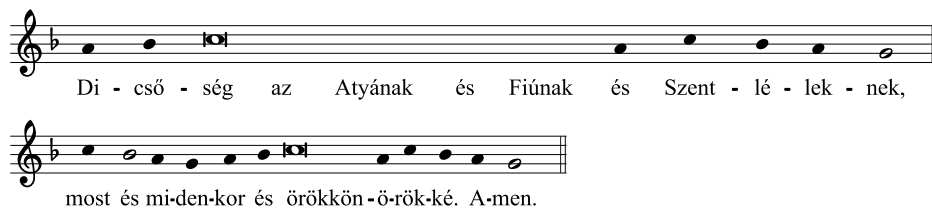
(87. zsoltár)

Tropár, 2. hang

Az is-ten-fé-lő Jó-zsef le-ve-vén a fá-ról a te leg-tisz-tább tes-te-det,
tisz-ta gyolcs-ba gön-gyö-lé, és il-la-tos sze-rek-vel ellátva, új sír-ba he-lye-zé.

Dicsőség... most és..., 2. hang

Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,
most és mi-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. A-men.

Tropár, 2. hang

A ke-nethozó asszonyok előtt a sírnál megjelenő angyal e-ze-ke-t mon-dá:
a ke-ne-tek a ha-lot-ta-kat il-le-tik, Krisz-tus az e-nyé-szet-től i-de-ge-n ma-radt.

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,

és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

2. Mint el - e - nyé - szik a füst, enyésznek el, mint el - olvad a viasz a tűz szí - ne e - lőtt.

3. Úgy vesz - sze - nek el a bűnösök Isten szí - ne e - lől, és az i - ga - zak vi - gad - ja - nak!

4. Ez a nap, me - lyet az Úr szer - zett; ör - ven - dezzünk és vi - gad - junk a - zon!

5. Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek - nek, most és mindenkor és örökkön -

örök - ké. A - men.

Bemeneti vers

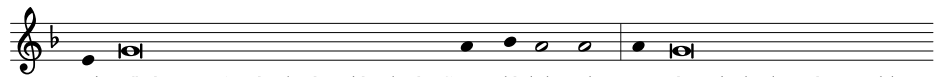
A gyü - le - ke - zetekben áldjátok az Úris - tent, Iz - ra - el tör - zse - ből va - lók!

Tropár, 5. hang, saját dallam

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,

és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

Dicsőség... most és... 8. hang, konták dallam

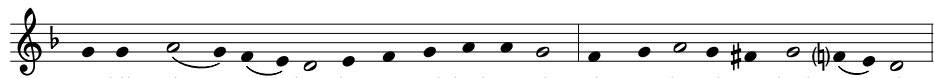
Di-csőség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön-
örök-ké. A-men.

Konták, 8. hang

Bár-ha sírba is leszálltál, Hal-ha-tat-lan, de a pokol hatal-mát meg-ron-tád;
és föl-támadtál, mint győzedelmes, Krisz-tus Is-ten, a kenethozó asszonyoknak
mondván: ör - vend - je - tek, és a - postolaidnak békét a - ján - dé - koz - ván,
föl-támasztád az el-e-set-te-ke-t.

Akik Krisztusban (3x)

A-kik Krisz - tus - ban ke-resz-tel-ked-te-tek, Krisz-tus-ba öl-töz-köd - te - tek.
Al-le-lu-ja.

Prokimen, 8. hang

Ez a nap, melyet az Úr szer-zett, ör-ven-dez-zünk és vi-gad-junk a - zon,
ör-ven-dezzünk és vi-gad-junk a - zon!

Vers: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert irtalma örökkévaló!

(117. zsoltár)

Alleluja, 4. hang

Al-le-lu-ja, al - le-lu-ja, al - le-lu - ja.

Vers: Te, Uram, föltámadva könnyörlni fogsz Sionon, itt az ideje, hogy megkönnyörülj rajta, valóban itt az ideje.

Vers: Letekint az Úr a földre a mennyből, az ő szent magasságából.

Angyal kiáltá (nyíregyházi dallam)

An-gyal, ki-ál - tá a kegy-tel-jes-nek: Leg-tisz-tább szent Szűz, ör-ven-dezz,
és is-mét mon-dom: ör-ven-dezz, mert Fi-ad föl-tá-madt har-mad-nap a sír-ból,
a hol-ta-kat föl-tá-masz-tá, em-be-rek, vi-ga-doz-za-tok!

Tündökölj

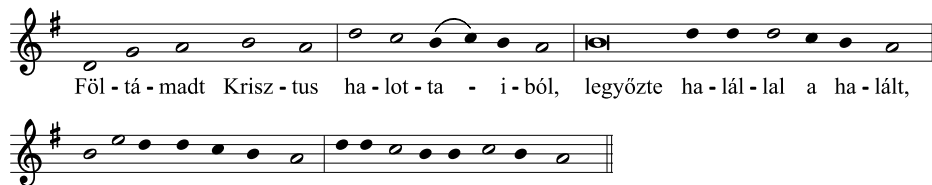

Tü-dö-kölj, tűn-dö - kölj, meny-nye - i Je-ru-zsá-lem, mert az Úr dicsfénye
fö-löt-ted föl-vir - radt. Ör-vendj mos-tan és vi-ga-dozz, új Si-on-hegy,
és te gyönyörködjél, tiszta Is-ten-szü - lő, Fi-ad föl-tá-ma-dá-sán!

Áldozási vers

Krisztus testét vegyétek és a halhatatlanság forrását izleljétek. Alleluja.

„Áldott, ki az”, „Láttuk az igazi”, „Teljenek be” és „Áldott legyen helyett”:

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ből, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,
és a sír-ban lé-vők-nek é-le-tet a-ján-dé-ko-zott.